

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 304

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 30 decembrie 1995

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	LEGI ȘI DECRETE	
137.	— Legea protecției mediului.....	1-15
417.	— Decret privind promulgarea Legii protecției mediului	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA PROTECȚIEI MEDIULUI

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Principii și dispoziții generale

Art. 1. — Obiectul prezentei legi îl constituie reglementarea protecției mediului, obiectiv de interes public major, pe baza principiilor și elementelor strategice care conduc la dezvoltarea durabilă a societății.

Art. 2. — Formularea definițiilor din această lege este cuprinsă în anexa nr. I, care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 3. — Principiile și elementele strategice ce stau la baza prezentei legi, în scopul asigurării unei dezvoltări durabile, sunt:

- a) principiul precauției în luarea deciziei;
- b) principiul prevenirii riscurilor ecologice și a producerii daunelor;
- c) principiul conservării biodiversității și a ecosistemelor specifice cadrului biogeografic natural;
- d) principiul „poluatorul plătește“;
- e) înlăturarea cu prioritate a poluanților care periclitează nemijlocit și grav sănătatea oamenilor;

- f) crearea sistemului național de monitorizare integrată a mediului;
 - g) utilizarea durabilă;
 - h) menținerea, ameliorarea calității mediului și reconstrucția zonelor deteriorate;
 - i) crearea unui cadru de participare a organizațiilor neguvernamentale și a populației la elaborarea și aplicarea deciziilor;
 - j) dezvoltarea colaborării internaționale pentru asigurarea calității mediului.
- Art. 4. — Modalitățile de implementare a principiilor și elementelor strategice sunt:
- a) adoptarea politicilor de mediu, armonizate cu programele de dezvoltare;
 - b) obligativitatea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului în faza inițială a proiectelor, programelor sau activităților;
 - c) corelarea planificării de mediu cu cea de amenajare a teritoriului și de urbanism;
 - d) introducerea pârghiilor economice stimulative sau coercitive;
 - e) rezolvarea, pe niveluri de competență, a problemelor de mediu, în funcție de amploarea acestora;
 - f) elaborarea de norme și standarde, armonizarea acestora cu reglementările internaționale și introducerea programelor pentru conformare;
 - g) promovarea cercetării fundamentale și aplicative în domeniul protecției mediului;
 - h) instruirea și educarea populației, precum și participarea organizațiilor neguvernamentale la elaborarea și aplicarea deciziilor.

Art. 5. — Statul recunoaște tuturor persoanelor dreptul la un mediu sănătos, garantând în acest scop:

- a) accesul la informațiile privind calitatea mediului;
- b) dreptul de a se asocia în organizații de apărare a calității mediului;
- c) dreptul de consultare în vederea luării deciziilor privind dezvoltarea politicilor, legislației și a normelor de mediu, eliberarea acordurilor și a autorizațiilor de mediu, inclusiv pentru planurile de amenajare a teritoriului și de urbanism;
- d) dreptul de a se adresa, direct sau prin intermediul unor asociații, autorităților administrative sau judecătorești în vederea prevenirii sau în cazul producerii unui prejudiciu direct sau indirect;
- e) dreptul la despăgubire pentru prejudiciul suferit.

Art. 6. — Protecția mediului constituie o obligație a autorităților administrației publice centrale și locale, precum și a tuturor persoanelor fizice și juridice.

Art. 7. — Responsabilitatea privind protecția mediului revine autorității centrale pentru protecția mediului și agențiilor sale teritoriale.

CAPITOLUL II

Reglementarea activităților economice și sociale cu impact asupra mediului

Secțiunea 1

Procedura de autorizare

Art. 8. — Autoritățile pentru protecția mediului conduc procedura de autorizare și emit acorduri și autorizații de mediu în conformitate cu art. 11.

Cererea de acord de mediu este obligatorie pentru investiții noi, modificarea celor existente și pentru activitățile prevăzute în anexa nr. II la prezenta lege.

Cererea de autorizație este obligatorie la punerea în funcțiune a obiectivelor noi care au acord de mediu și, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, pentru activitățile existente.

Activitățile care nu implică lucrări de construcții-montaj necesită numai autorizație de mediu, cu excepția celor prevăzute la pct. 8 lit. g) și i) din anexa nr. II la prezenta lege.

Acordul și/sau autorizația de mediu se eliberează după obținerea tuturor celorlalte avize necesare, potrivit legii.

Art. 9. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului elaborează procedura specifică de autorizare pentru activitățile economice și sociale, modelul-cadru de întocmire a raportului privind studiul de impact asupra mediului și nivelul competent să elibereze acordul și/sau, după caz, autorizația de mediu, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Valabilitatea acordului și a autorizației de mediu este de maximum 5 ani.

Acordul sau autorizația de mediu nu se emite în cazul în care nici o variantă de proiect sau program pentru conformare nu prevede eliminarea efectelor negative asupra mediului, raportate la standardele și la reglementările în vigoare.

Art. 10. — Acordul sau autorizația de mediu poate fi revizuită, dacă apar elemente noi, necunoscute la data emiterii, și în cazul reînnoirii acestora, când se poate cere și refacerea raportului privind studiul de impact asupra mediului.

Acordul sau autorizația de mediu se suspendă pentru neconformare cu prevederile precizate în acestea, după o somație prealabilă, cu termen, și se menține până la eliminarea cauzelor care au determinat suspendarea, dar nu mai mult de 6 luni.

Autoritățile pentru protecția mediului dispun, după expirarea termenului de suspendare, oprirea execuției proiectului sau încetarea activității.

Pentru activitățile existente care nu întrunesc condițiile de autorizare, autoritatea pentru protecția mediului dispune efectuarea bilanțului de mediu și stabilește programul pentru conformare de comun acord cu titularul. După expirarea fiecărui termen acordat, în caz de neconformare, autoritatea competentă pentru protecția mediului dispune încetarea activității respective. Dispoziția de încetare este executorie.

Litigiile generate de eliberarea, revizuirea sau suspendarea acordului sau a autorizației de mediu se soluționează potrivit Legii contenciosului administrativ.

Art. 11. — Procedura de evaluare a impactului asupra mediului constă din fazele: preliminară, propriu-zisă și cea de analiză și validare.

Autoritatea pentru protecția mediului organizează și decide aplicarea fazelor procedurii, după cum urmează:

- a) cererea, însoțită de descrierea proiectului, adresată în scris autorității pentru protecția mediului de către titularul proiectului sau al activității;

- b) încadrarea acțiunii propuse în tipurile de activități care se supun sau nu studiului de impact asupra mediului; dacă sunt necesare informații suplimentare, se poate cere titularului un studiu preliminar;

c) analiza scopului acțiunii propuse, cu participarea autorității pentru protecția mediului, a titularului, a unor experți și reprezentanți ai administrației publice locale, care pot fi afectați de modificările de mediu generate de punerea în aplicare a acesteia;

d) întocmirea de către autoritatea pentru protecția mediului a îndrumarului cu problemele rezultate pe baza analizei conform lit. c) și care trebuie urmărite în raportul privind studiul de impact asupra mediului; comunicarea acestuia către titular, o dată cu lista celorlalte avize necesare a fi obținute;

e) prezentarea, de către titularul proiectului sau al activității, a raportului privind studiul de impact asupra mediului, ținând seama de toate alternativele, inclusiv de cea de renunțare la acțiunea propusă;

f) analiza preliminară a raportului de către autoritatea pentru protecția mediului și acceptarea sau dispunerea motivată a refacerii acestuia;

g) aducerea la cunoștință și dezbateră publică a raportului; consemnarea observațiilor și al concluziilor rezultate;

h) decizia finală a autorității pentru protecția mediului, făcută publică și motivată pe baza celor constatate la lit. f) și g);

i) eliberarea sau respingerea motivată a acordului sau a autorizației în maximum 30 de zile de la decizia finală.

Art. 12. — Procedura de autorizare este publică. Mediatizarea proiectelor și activităților pentru care se cere acord sau autorizație și a studiilor de impact, precum și dezbateră publică se asigură de către autoritatea pentru protecția mediului.

Studiile de impact se realizează prin unități specializate, persoane fizice sau juridice atestate, cheltuielile fiind suportate de titularul proiectului sau al activității și atunci când i se cere refacerea sau reluarea studiului.

Răspunderea pentru realitatea informațiilor furnizate privind acțiunea propusă revine titularului, iar pentru corectitudinea raportului studiului de impact, executantului acestuia.

Art. 13. — Autoritățile pentru protecția mediului încasează sumele provenite din taxele pentru emiterea acordurilor și autorizațiilor de mediu.

Cuantumul taxelor se stabilește la propunerea autorității centrale pentru protecția mediului, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 14. — La schimbarea destinației sau a proprietarului investiției, precum și la încetarea activităților generatoare de impact asupra mediului este obligatorie asigurarea efectuării bilanțului de mediu de către fostul proprietar, în scopul stabilirii obligațiilor privind refacerea calității mediului în zona de impact a activității respective.

Autoritatea competentă pentru protecția mediului revizuieste bilanțul de mediu, stabilește programul pentru conformare, iar fostul proprietar negociază cu noul proprietar asumarea unor obligații anterioare și compensațiile de care va beneficia prin aplicarea măsurilor de protecție și reconstrucție ecologică.

Secțiunea a 2-a

Regimul substanțelor și deșeurilor periculoase, precum și al altor deșeuri

Art. 15. — Activitățile supuse unui regim special de gestionare și gospodărire privesc fabricarea, comercializarea și utilizarea substanțelor periculoase și transportul, tranzitul,

depozitarea temporară sau definitivă, distrugerea, manipulară, precum și importul și exportul de substanțe și deșeuri periculoase.

Art. 16. — Importul în România de deșeuri de orice natură, în stare brută sau prelucrată, este interzis, cu excepția anumitor categorii de deșeuri ce constituie resurse secundare de materii prime utile, în conformitate cu reglementările dispuse prin acte normative propuse de autoritatea centrală pentru protecția mediului și aprobate de Guvern.

Tranzitul și exportul de deșeuri de orice natură se pot realiza în conformitate cu acordurile și convențiile la care România este parte.

Art. 17. — Activitățile prevăzute la art. 15 și 16 sunt permise numai în baza acordului și/sau autorizației de mediu.

Art. 18. — Autoritatea centrală și agențiile pentru protecția mediului, după caz, supraveghează și controlează respectarea reglementărilor privind substanțele și deșeurile periculoase.

Art. 19. — Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să ia măsuri de prevenire și limitare a impactului asupra mediului al substanțelor și deșeurilor de orice natură și să anunțe autoritățile teritoriale pentru mediu despre orice activitate neconformă cu reglementările legale.

Art. 20. — Autoritățile vamale controlează și răspund de aplicarea prevederilor art. 17 referitoare la intrarea și ieșirea substanțelor și deșeurilor periculoase din țară, pe baza reglementărilor autorității centrale pentru protecția mediului.

Art. 21. — Persoanele fizice și juridice au următoarele obligații în domeniu:

a) să țină evidența strictă — cantitate, caracteristici, mijloace de asigurare — a substanțelor și deșeurilor periculoase, inclusiv recipientii și ambalajele acestora care intră în sfera lor de activitate și să furnizeze lunar autorităților competente pentru protecția mediului datele necesare;

b) să ceară acordul și/sau autorizația de mediu și să aplice reglementările legale privind substanțele și deșeurile periculoase;

c) să asigure, prin sisteme proprii, supravegherea mediului, pe baza prevederilor din autorizație, pentru identificarea și prevenirea riscurilor, să țină evidența rezultatelor și să anunțe iminența sau producerea unor eliminări neprevăzute sau a accidentelor, autorităților competente pentru protecția mediului și de apărare împotriva dezastrelor.

Art. 22. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului elaborează, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, reglementările privind:

a) amplasarea, amenajarea și supravegherea diferitelor tipuri de depozite;

b) colectarea, prelucrarea, tratarea, neutralizarea deșeurilor, precum și reciclarea celor re folosibile;

c) transportul deșeurilor;

d) refacerea cadrului natural al zonelor deteriorate;

e) instalațiile pentru incinerarea deșeurilor industriale, menajere, agricole și altele;

f) instalațiile de epurare a apelor uzate și a nămolurilor;

g) folosirea nămolurilor, a apelor uzate, a deșeurilor industriale, menajere și a celor rezultate din incinerare;

h) procedura de autorizare pentru amplasarea și amenajarea depozitelor, transportul, incinerarea, prelucrarea și utilizarea deșeurilor de orice fel;

i) importul, exportul și tranzitul de deșeuri și substanțe periculoase.

Art. 23. — Controlul gospodăririi deșeurilor de orice fel revine autorităților pentru protecția mediului și celorlalte autorități competente, potrivit legii.

Art. 24. — Autoritățile administrației publice locale, persoanele fizice și juridice, care au în profilul lor activități supuse reglementărilor cuprinse în art. 22, au următoarele obligații:

a) să ceară acordul și/sau autorizația de mediu, conform art. 22 lit. h);

b) să depoziteze deșeurile menajere, industriale, agricole sau altele, numai pe suprafețe autorizate în acest scop;

c) să utilizeze, în cazul incinerării deșeurilor, numai instalații omologate de către autoritățile pentru protecția mediului și sănătate;

d) să amenajeze, conform competențelor atribuite prin lege, depozitele de deșeuri;

e) să respecte condițiile de refacere a cadrului natural în zonele de depozitare prevăzute în acordul și/sau autorizația de mediu și să garanteze, cu mijloace financiare, pentru aceasta;

f) să recupereze deșeurile re folosibile și să le valorifice prin unități specializate;

g) să folosească pe terenurile agricole numai deșeurile autorizate de autoritățile competente pentru protecția mediului, sănătate și agricultură;

h) să depoziteze în mediul subteran deșeuri numai în cazul în care dețin acordul și/sau autorizația de mediu.

Secțiunea a 3-a

Regimul îngrășămintelor chimice și al pesticidelor

Art. 25. — Îngrășămintele chimice, pesticidele și alte produse folosite în profilaxia fitosanitară, sanitar-umană și veterinară se produc numai prin tehnologii și biotehnologii autorizate.

Produsele vor fi însoțite la livrare de normele tehnice de utilizare autorizate, în condițiile stabilite prin lege.

Art. 26. — Ministerele competente, cu avizul autorității centrale pentru protecția mediului, au următoarele obligații:

a) să reglementeze regimul produselor fitosanitare și al altor pesticide care se utilizează în profilaxia sanitar-umană și veterinară;

b) să organizeze, la nivel teritorial, rețeaua de laboratoare pentru analiza și controlul îngrășămintelor chimice și al pesticidelor, precum și ale concentrațiilor pesticidelor în sol, recolte, furaje, produse agroalimentare vegetale și animale;

c) să întocmească lista cu îngrășămintele chimice și pesticidele din țară și străinătate, precum și cu limitele maxime admise ale concentrațiilor pesticidelor, potrivit standardelor internaționale.

Lista îngrășămintelor chimice și a pesticidelor se întocmește în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se actualizează anual.

Art. 27. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului împreună cu autoritățile pentru agricultură, silvicultură, sănătate și serviciile descentralizate ale acestora în unitățile administrativ-teritoriale, după caz, supraveghează și controlează modul de aplicare a reglementărilor privind îngrășămintele chimice și pesticidele.

Art. 28. — Persoanele fizice și juridice care produc, comercializează și/sau utilizează îngrășămintele chimice și pesticide au următoarele obligații:

a) să ceară acordul și/sau autorizația de mediu pentru fabricarea acestora;

b) să livreze, să manipuleze, să transporte și să comercializeze îngrășămintele chimice și pesticidele ambalate cu inscripții de identificare, avertizare, prescripții de siguranță și folosire, în condiții în care să nu provoace contaminarea mijloacelor de transport și a mediului;

c) să depoziteze îngrășămintele chimice și pesticidele numai ambalate și în locuri protejate;

d) să nu folosească îngrășămintele chimice și pesticidele în zonele sau pe suprafețele unde sunt instituite măsuri speciale de protecție;

e) să se administreze pesticide cu mijloace aviatice numai cu avizul agențiilor pentru protecția mediului, direcțiilor sanitare și al comisiilor județene de bază meliferă și stupărit pastoral, potrivit reglementărilor în vigoare;

f) să aplice, în perioada înfloririi plantelor a căror polenizare se face prin insecte, numai acele tratamente cu pesticide care sunt selective față de insectele polenizatoare;

g) să nu folosească momeli periculoase, cu excepția cazurilor special autorizate.

Secțiunea a 4-a

Regimul privind asigurarea protecției împotriva radiațiilor ionizante și securității surselor de radiații

Art. 29. — Regimul protecției populației, mediului și a bunurilor materiale împotriva expunerii la radiații ionizante și asigurarea securității surselor de radiații se realizează prin aplicarea diverselor proceduri și echipamente pentru menținerea dozelor și riscurilor la nivelul rațional cel mai scăzut, în limitele admise și în scopul prevenirii accidentelor, limitării și înlăturării consecințelor acestora.

Art. 30. — Activitățile în domeniul nuclear necesită asigurarea mijloacelor de protecție și securitate și se pot desfășura numai în baza acordului și autorizației de mediu, eliberate potrivit art. 8.

Acordul și autorizația de mediu privind instalațiile cu risc nuclear major — centrale nucleare-electrice, reactoare de cercetare, uzine de fabricare a combustibilului nuclear și depozite finale de combustibil nuclear ars — se emit de către Guvern.

Art. 31. — Autoritatea competentă în domeniul nuclear elaborează norme tehnice, standarde și regulamente de aplicare privind:

a) protecția populației și a mediului în zone de risc nuclear;

b) protecția fizică a materialelor și a instalațiilor nucleare;

c) nivelurile și planurile de intervenție care privesc evenimentele transfrontieră;

d) transportul substanțelor radioactive;

e) proceduri specifice de autorizare.

Procedura de autorizare pentru instalațiile cu risc nuclear major se elaborează în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 32. — Controlul activităților nucleare se face de către autoritatea centrală pentru protecția mediului și alte autorități competente potrivit legii.

Autoritatea centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții:

a) organizează monitorizarea radioactivității mediului pe întreg teritoriul țării;

b) supraveghează, controlează și dispune luarea măsurilor ce se impun pentru respectarea prevederilor legale privind radioprotecția mediului;

c) colaborează cu organele competente în apărarea împotriva dezastrelor.

Art. 33. — Persoanele fizice și juridice care desfășoară activități în domeniul nuclear au următoarele obligații:

a) să respecte normele de radioprotecție și de securitate;

b) să evalueze, direct sau prin forurile autorizate, riscul potențial, să efectueze bilanțul de mediu pentru activitățile existente și să ceară autorizație de mediu;

c) să aplice procedurile și să prevadă echipamentele pentru activitățile noi, care să permită realizarea nivelului rațional cel mai scăzut al dozelor și riscurilor asupra populației și mediului și să ceară acord și autorizație de mediu;

d) să țină evidența strictă a surselor de radiații ionizante și să le asigure protecția fizică;

e) să aplice, prin sisteme proprii, programe de supraveghere a contaminării radioactive a mediului și de evaluare a expunerii grupurilor critice — populația din zona de supraveghere — care să asigure că nu vor fi încălcate condițiile prevăzute în autorizație, de eliminări de substanțe radioactive și că dozele se vor menține în limitele admise;

f) să mențină în stare de funcționare capacitatea de monitorizare a mediului local pentru a depista orice contaminare radioactivă semnificativă care ar rezulta dintr-o eliminare accidentală de substanțe radioactive;

g) să efectueze înregistrarea rezultatelor supravegherii și a dozelor estimate pentru grupurile critice;

h) să raporteze, la intervalele stabilite, rezultatele înregistrărilor autorităților competente;

i) să raporteze prompt autorității competente orice creștere semnificativă a contaminării mediului și dacă aceasta se datorează sau nu activității desfășurate;

j) să verifice continuu exactitatea presupunerilor făcute prin evaluările probabilistice privind consecințele radiologice ale eliberărilor radioactive.

CAPITOLUL III

Protecția resurselor naturale și conservarea biodiversității

Art. 34. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu consultarea autorităților centrale de specialitate care gestionează resursele naturale, elaborează, pe baza prezentei legi, reglementări tehnice privind măsurile de protecție a ecosistemelor, de conservare a biodiversității, de gospodărire durabilă a resurselor naturale și pentru asigurarea sănătății umane.

La proiectarea lucrărilor care pot modifica cadrul natural al unei zone este obligatorie procedura de evaluare a impactului asupra acesteia, urmată de avansarea soluțiilor tehnice de menținere a zonelor de habitat natural, de conservarea funcțiilor ecosistemelor și de ocrotire a organismelor vegetale și animale, inclusiv a celor migratoare, cu respectarea alternativei și a condițiilor impuse prin acordul și/sau autorizația de mediu, precum și monitorizarea proprie până la îndeplinirea acestora.

Suprafețele terestre și active supuse unui regim de conservare ca habitate naturale sau pentru refacere ecologică

sunt gestionate de deținătorii ilegali numai în cazul când aceștia se angajează să aplice măsurile de conservare stabilite de autoritatea centrală pentru protecția mediului.

Deținătorii cu orice titlu, care aplică aceste măsuri, sunt scutiți de impozit; deținătorii particulari vor fi compensați, în raport cu valoarea lucrărilor de refacere întreprinse.

Protejarea unor specii și organisme rare amenințate cu dispariția, conservarea biodiversității și instituirea de arii protejate, precum și măsurile stabilite de autoritățile pentru protecția mediului sunt prioritare în raport cu alte interese.

Autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu consultarea Academiei Române și a Comisiei Naționale UNESCO, stabilește criteriile pentru instituirea ariilor protejate și de conservare a biodiversității.

Secțiunea 1

Protecția apelor și a ecosistemelor acvatice

Art. 35. — Protecția apelor de suprafață și subterane și a ecosistemelor acvatice are ca obiect menținerea și ameliorarea calității și productivității naturale ale acestora, în scopul evitării unor efecte negative asupra mediului, sănătății umane și bunurilor materiale.

Art. 36. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului elaborează, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, reglementările privind:

a) normele tehnice referitoare la protecția apelor și a ecosistemelor acvatice, inclusiv a populației umane în cazul poluărilor accidentale și în context transfrontieră;

b) procedura de autorizare pentru exploatarea surselor de apă și a ecosistemelor acvatice, realizarea construcțiilor hidrotehnice pentru lucrările de îndiguire și regularizare a cursurilor de apă, de irigații și de desecare-drenaj;

c) standardele de emisie;

d) standardele de calitate a apelor;

e) cerințele de evacuare, epurare a apelor uzate și limitare a evacuării de efluenți în ape.

Art. 37. — Controlul respectării reglementărilor de protecție a apelor și a ecosistemelor acvatice este organizat și exercitat de către autoritățile de mediu, de ape, sănătate și de alte autorități, potrivit competențelor legale.

Art. 38. — Autoritățile pentru protecția mediului, pentru gospodărirea apelor, împreună cu autoritățile navigației, supraveghează și controlează respectarea prevederilor și aplică măsurile legale privind protecția apelor ca urmare a activităților de navigație, respectând convențiile internaționale în domeniu la care România este parte.

Art. 39. — Persoanele fizice și juridice au următoarele obligații:

a) să ceară acordul și/sau autorizația de mediu pentru activitățile prevăzute în anexa nr. II la prezenta lege. Sunt exceptate de la autorizare puțurile forate la adâncimi până la 50 m pentru satisfacerea cerințelor gospodăriilor individuale;

b) să respecte standardele de emisie și de calitate a apelor, prevederile din acord și autorizație și să pună la dispoziția laboratoarelor autorizate, la termenele stabilite, probele de apă pentru analiză;

c) să nu arunce și să nu depoziteze pe maluri, în albiile râurilor și în zonele umede, deșeuri de orice fel și să nu introducă în acestea explozibile, tensiune electrică, narcotice sau alte substanțe periculoase;

d) să nu spele în apele naturale autovehicule, utilaje și ambalaje care au în conținut uleiuri, combustibili lichizi, lubrifianți, substanțe periculoase sau pesticide;

e) să execute toate lucrările de refacere a resurselor naturale, de asigurare a migrării faunei acvatice și de ameliorare a calității apei, prevăzute cu termen în acordul și autorizația de mediu și să monitorizeze zona de impact;

f) să se doteze, în cazul deținerii de nave, platforme plutitoare sau foraje marine, cu instalații de stocare sau tratare a deșeurilor, instalații de epurare a apelor uzate și racorduri de descărcare a acestora în instalații de mal sau plutitoare;

g) să amenajeze porturile cu instalații de colectare, prelucrare, reciclare sau neutralizare a deșeurilor petroliere, menajere sau de altă natură, stocate pe navele fluviale și maritime, și să constituie echipe de intervenție în caz de poluare accidentală a apelor și a zonelor de coastă;

h) să nu evacueze ape uzate de pe nave sau platforme plutitoare direct în apele naturale și să nu arunce de pe acestea nici un fel de deșeuri.

Secțiunea a 2-a

Protecția atmosferei

Art. 40. — Prin protecția atmosferei se urmărește prevenirea, limitarea deteriorării și ameliorarea calității acesteia pentru a evita manifestarea unor efecte negative asupra mediului, sănătății umane și a bunurilor materiale.

Art. 41. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului promovează politicile regionale și globale, fundamentând principiile și acțiunile specifice, atât la nivel național cât și local, privind protecția atmosferei.

Politica națională de protecție a atmosferei constă în principal din următoarele:

a) introducerea de tehnici și tehnologii adecvate pentru reținerea poluanților la sursă;

b) gestionarea resursei de aer, în sensul reducerii emisiilor de poluanți până la realizarea celor mai scăzute niveluri și care să nu depășească capacitatea de regenerare a atmosferei;

c) gestionarea resursei de aer, în sensul asigurării calității corespunzătoare securității sănătății umane;

d) modernizarea și perfecționarea sistemului național de monitorizare integrată a calității aerului.

Art. 42. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu consultarea ministerelor competente, elaborează normele tehnice, standardele și regulamentele de aplicare privind:

a) calitatea aerului în funcție de factorii poluanți din atmosferă;

b) emisiile de poluanți atmosferici pentru surse fixe și mobile, precum și condițiile de restricție sau de interdicție pentru utilizare, inclusiv pentru substanțele care afectează stratul de ozon;

c) calitatea combustibililor și carburanților, precum și reglementările privind vânzarea-cumpărarea și transportul acestora;

d) pragul fonic și reglementări pentru limitarea zgomotelor;

e) supravegherea calității aerului, proceduri de prelevare și analiză, amplasarea punctelor și instrumentelor pentru probare și analiză, frecvența măsurărilor și altele;

f) identificarea, supravegherea și controlul agenților economici a căror activitate este generatoare de risc potențial și/sau poluare atmosferică;

g) sistemul de notificare rapidă, în caz de poluare acută a atmosferei cu efecte transfrontieră, a autorităților desemnate cu aplicarea Convenției privind efectele transfrontieră ale accidentelor industriale.

Normele tehnice, regulamentele de aplicare, respectiv standardele, se elaborează în termen de un an, respectiv 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 43. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului supraveghează și controlează aplicarea prevederilor legale privind protecția atmosferei, în care scop:

a) constată apariția episoadelor de poluare a atmosferei, dă alertă și/sau emite prognoze legate de acestea;

b) dispune încetarea temporară sau definitivă a activităților generatoare de poluare în vederea aplicării unor măsuri de urgență sau pentru nerespectarea programului pentru conformare;

c) solicită măsuri tehnologice, aplică restricții și interdicții în vederea prevenirii, limitării sau eliminării emisiilor de poluanți;

d) aplică sancțiunile prevăzute de lege în caz de nerespectare a măsurilor dispuse.

Art. 44. — Proprietarii și deținătorii legali de teren sunt obligați să întrețină și să extindă perdelele și aliniamentele de protecție, spațiile verzi, parcurile, gardurile vii pentru îmbunătățirea capacității de regenerare a atmosferei, protecția fonică și eoliană.

Art. 45. — Autoritățile vamale au obligația să nu permită intrarea/ieșirea din țară a surselor mobile poluante care nu respectă dispozițiile autorităților competente, conform legii.

Art. 46. — Persoanele fizice și juridice au următoarele obligații în domeniu:

a) să respecte reglementările privind protecția atmosferei, adoptând măsuri tehnologice adecvate de reținere și neutralizare a poluanților atmosferici;

b) să doteze instalațiile tehnologice, care sunt surse de poluare, cu sisteme de măsură, să asigure corecta lor funcționare, să asigure personal calificat și să furnizeze, la cerere sau potrivit programului pentru conformare, autorităților pentru protecția mediului, datele necesare;

c) să îmbunătățească performanțele tehnologice în scopul reducerii emisiilor și să nu pună în exploatare instalațiile prin care se depășesc limitele maxime admise;

d) să asigure, la cererea autorităților pentru protecția mediului, diminuarea, modificarea sau încetarea activității generatoare de poluare;

e) să asigure măsuri și dotări speciale pentru izolarea și protecția fonică a surselor generatoare de zgomot și vibrații, să verifice eficiența acestora și să pună în exploatare numai pe cele care nu depășesc pragul fonic admis.

Secțiunea a 3-a

Protecția solului, a subsolului și a ecosistemelor terestre

Art. 47. — Protecția solului, a subsolului și a ecosistemelor terestre, prin măsuri adecvate de gospodărire, conservare, organizare și amenajare a teritoriului este obligatorie pentru toți deținătorii, indiferent cu ce titlu.

Art. 48. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu consultarea ministerelor competente, stabilește:

a) sistemul de monitorizare a calității solului în scopul cunoașterii stării actuale și a tendințelor de evoluție a acesteia;

b) reglementările privind protecția calității solului, subsolului, a ecosistemelor terestre și conservarea biodiversității;

c) procedura de autorizare privind probleme de protecție a mediului, cuprinse în planurile de amenajare a teritoriului, amenajarea terenurilor pentru întocmirea amenajamentelor silvice, combaterea eroziunii solurilor, foraje de studii și prospecțiuni geologice și hidrogeologice, precum și pentru activități miniere de extracție;

d) reglementări privind refacerea cadrului natural în zonele în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate de fenomene naturale sau de activități cu impact negativ asupra mediului.

Art. 49. — Autoritățile centrale pentru agricultură și silvicultură au următoarele obligații:

a) să elaboreze reglementări privind sistemele din agricultură, tehnologiile de cultură a plantelor și de creștere a animalelor, regenerarea pădurilor, recoltarea, colectarea și transportul lemnului și standardele de calitate a solurilor, în scopul menținerii și ameliorării acestora, eliminării consecințelor negative asupra ecosistemelor terestre și acvatice și asigurării conservării funcțiilor specifice, biodiversității și habitatelor naturale și să le comunice autorității centrale pentru protecția mediului;

b) să țină evidența terenurilor devenite improprie pentru producția agricolă și să ofere, la solicitarea deținătorilor, asistența tehnică de specialitate pentru ameliorarea sau schimbarea folosinței;

c) să îndrume și să exercite controlul tehnic de specialitate pentru lucrările de îmbunătățiri funciare și agropedo-ameliorative;

d) să îndrume și să ofere asistența tehnică, la cererea cultivatorilor de terenuri, privind cele mai adecvate tehnici și tehnologii de gospodărire și ameliorare a solurilor.

Art. 50. — Controlul asupra respectării reglementărilor legale privind protecția și conservarea, ameliorarea și folosirea judicioasă a solurilor, a subsolului și a ecosistemelor terestre se organizează și se exercită de autoritățile pentru protecția mediului, precum și, după caz, de alte autorități ale administrației publice competente, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 51. — Deținătorii de terenuri cu orice titlu, în scopul asigurării protecției calității solurilor, au următoarele obligații:

a) să prevină, pe baza reglementărilor în domeniu, deteriorarea calității solurilor;

b) să asigure la amplasarea, proiectarea, construirea și punerea în funcțiune a obiectivelor de orice fel, ca și la schimbarea destinației terenurilor, condițiile prevăzute în acord și în autorizația de mediu;

c) să nu ardă miriștile, stuful, tufărișurile sau vegetația ierboasă fără autorizație din partea autorității competente pentru protecția mediului.

Art. 52. — Deținătorii, cu orice titlu, ai pădurilor, vegetației forestiere din afara fondului forestier și pajiștilor au următoarele obligații:

a) să mențină suprafața împădurită a vegetației forestiere din afara fondului forestier, inclusiv a jnepenișurilor, tufișurilor și pajiștilor existente, fiind interzisă reducerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;

b) să exploateze masa lemnoasă numai în limita posibilității pădurilor, stabilită de amenajamentele silvice și aprobată prin lege;

c) să asigure respectarea regulilor silvice de exploatare și transport tehnologic al lemnului, stabilite conform legii, în scopul menținerii biodiversității pădurilor și a echilibrului ecologic;

d) să respecte regimul silvic pentru împădurirea suprafețelor exploatare, stabilit de autoritatea centrală pentru silvicultură, în acord cu condițiile de utilizare durabilă a pădurilor, prevăzute de autoritatea centrală pentru protecția mediului;

e) să asigure aplicarea măsurilor speciale de conservare pentru pădurile cu funcții deosebite de protecție, situate pe terenuri cu pante foarte mari, cu procese de alunecare și eroziune, pe grohotișuri, stâncării, la limita superioară de altitudine a vegetației forestiere, precum și pentru alte asemenea păduri;

f) să respecte regimul silvic stabilit pentru conservarea vegetației lemnoase de pe pășunile împădurite care îndeplinesc funcții de protecție a solului și a resurselor de apă;

g) să asigure exploatarea rațională, organizarea și amenajarea pajiștilor, în funcție de capacitatea de refacere a acestora;

h) să exploateze resursele pădurii, fondul cinegetic și piscicol, în limitele potențialului de regenerare, potrivit prevederilor legale;

i) să sesizeze autoritățile pentru protecția mediului despre accidente sau activități care afectează ecosistemele forestiere sau alte asemenea ecosisteme terestre.

Art. 53. — Persoanele fizice sau juridice, care prospec-tează sau exploatează resursele subsolului, au următoarele obligații:

a) să ceară acord și/sau autorizație de mediu potrivit legii și să respecte prevederile acestora;

b) să refacă terenurile afectate, aducându-le la parametrii productivi și ecologici naturali sau la un nou ecosistem funcțional, în conformitate cu prevederile și termenele din acord și/sau autorizație, garantând mijloace financiare pentru aceasta și monitorizând zona;

c) să anunțe autoritățile pentru protecția mediului sau pe cele competente, potrivit legii, despre orice situații accidentale care pun în pericol ecosistemul terestru și să acționeze pentru refacerea acestuia.

Secțiunea a 4-a

Regimul ariilor protejate și al monumentelor naturii

Art. 54. — Pentru conservarea unor habitate naturale, a biodiversității care definește cadrul biogeografic al țării, precum și a structurilor și formațiunilor naturale cu valoare ecologică, științifică și peisagistică, se menține și se dezvoltă rețeaua națională de arii protejate și monumente ale naturii.

Ariile protejate și monumentele naturii se declară prin acte sau reglementări cu caracter normativ, inclusiv prin amenajamentele silvice; cele declarate până la data intrării în vigoare a prezentei legi își păstrează această calitate.

Ariile protejate sunt evidențiate în planurile de urbanism și de amenajare a teritoriului, aprobate conform legii.

Art. 55. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului:

a) la propunerea Academiei Române, declară noi zone pentru extinderea rețelei naționale de arii protejate și monumente ale naturii și le încadrează pe categorii;

b) organizează rețeaua de supraveghere, de pază a ariilor protejate și a monumentelor naturii și stabilește regimul lor de administrare și de abordare turistică;

c) controlează modul de aplicare a reglementărilor de către cei ce administrează ariile protejate și monumentele naturii;

d) elaborează, editează, ține la zi și difuzează „Catalogul ariilor protejate și al monumentelor naturii“, precum și „Cartea roșie a speciilor de plante și animale“ din România.

Art. 56. — Autoritățile administrației publice locale asigură informarea agenților economici, a populației și a turiștilor cu privire la existența în zonă a ariilor protejate și a monumentelor naturii, la semnificația lor, la regulile și restricțiile stabilite, precum și la sancțiunile aplicabile pentru nerespectarea statutului acestora.

Art. 57. — Autoritățile administrației publice locale, la solicitarea agenților pentru protecția mediului, a altor organizații interesate, persoane fizice sau juridice, pe baza documentației avizate de către Academia Română, pot să pună sub ocrotire provizorie, în vederea declarării, arii protejate sau monumente ale naturii sau anumite obiective care justifică aceasta.

Art. 58. — Deținătorii de suprafețe terestre sau acvatice limitrofe ariilor protejate, monumentelor naturii sau pe ale căror terenuri s-au identificat elemente susceptibile de a fi ocrotite sunt obligați să respecte statutul acestora pentru a asigura transmiterea lor generațiilor viitoare.

Art. 59. — Culegerea și comercializarea plantelor, capturarea prin orice mijloace, deținerea și comercializarea animalelor declarate monumente ale naturii, precum și dislocarea, deținerea și comercializarea unor piese mineralogice, speologice și paleontologice, provenite din locuri declarate monumente ale naturii, sunt interzise.

Introducerea pe teritoriul țării, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, de culturi de microorganisme, plante și animale vii, fără acordul eliberat de autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu consultarea Academiei Române, este interzisă.

Secțiunea a 5-a

Protecția așezărilor umane

Art. 60. — În procesul de dezvoltare social-economică, al planurilor de urbanism și amenajare a teritoriului și a localităților este obligatorie respectarea principiilor ecologice, pentru asigurarea unui mediu de viață sănătos. În acest scop, consiliile locale, precum și, după caz, persoanele fizice și juridice, răspund pentru:

a) îmbunătățirea microclimatului urban, prin amenajarea și întreținerea izvoarelor și a lucilor de apă din interiorul localităților și din zonele limitrofe acestora, înfrumusețarea și protecția peisajului și menținerea curățeniei stradale;

b) amplasarea obiectivelor industriale, a căilor și mijloacelor de transport, a rețelelor de canalizare, a stațiilor de epurare, a depozitelor de deșeuri menajere, stradale și industriale și a altor obiective și activități, fără a se prejudicia salubritatea, ambientul, spațiile de odihnă, tratament și recreere, starea de sănătate și de confort a populației;

c) respectarea regimului de protecție specială a localităților balneoclimaterice, a zonelor de interes turistic și de agrement, a monumentelor istorice, a ariilor protejate și a monumentelor naturii. Este interzisă amplasarea de obiective și desfășurarea unor activități cu efecte dăunătoare în perimetrul și în zonele de protecție a acestora;

d) adoptarea elementelor arhitecturale adecvate, optimizarea densității de locuire, concomitent cu menținerea, întreținerea și dezvoltarea spațiilor verzi, a parcurilor, a aliniamentelor de arbori și a perdelelor de protecție stradală, a amenajamentelor peisagistice cu funcție ecologică, estetică și recreativă;

e) reglementarea, inclusiv prin interzicerea, temporară sau permanentă, a accesului anumitor tipuri de autovehicule sau a desfășurării unor activități generatoare de disconfort pentru populație în anumite zone ale localităților cu predominantă spațiilor de locuit, zone destinate tratamentului, odihnei, recreerii și agrementului;

f) adoptarea de măsuri obligatorii, pentru toate persoanele fizice și juridice, cu privire la întreținerea și înfrumusețarea clădirilor, a curților și împrejurimilor acestora, a spațiilor verzi din curți și dintre clădiri, a arborilor și arbuștilor decorativi;

g) inițierea pe plan local a unor proiecte de amenajare a grupurilor igienico-sanitare și de întreținere și dezvoltare a canalizării stradale.

Art. 61. — Autoritățile pentru protecția mediului precizează, la eliberarea acordului de mediu pentru planurile de urbanism și amenajarea teritoriului, măsurile de menținere și ameliorare a fondului peisagistic natural și antropic al fiecărei zone și localități, zonele deteriorate și condițiile de refacere peisagistică și ecologică a acestora și de dezvoltare a spațiilor verzi și controlează realizarea acestora.

Art. 62. — Autoritățile administrației publice locale, persoanele fizice și juridice care administrează domeniul public au obligația să asigure realizarea măsurilor și a condițiilor prevăzute la art. 61.

Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi prevăzute în planurile urbanistice se face potrivit legii.

Art. 63. — Autoritățile pentru protecția mediului și consiliile locale vor iniția acțiuni de informare și participare, prin dezbatere publică privind programele de dezvoltare urbanistică și gospodărie comunală, asupra importanței măsurilor destinate protecției mediului și așezărilor umane.

CAPITOLUL IV

Atribuții și răspunderi

Secțiunea 1

Atribuții și răspunderi ale autorităților pentru protecția mediului

Art. 64. — Autoritatea centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții și răspunderi:

a) elaborează și promovează strategia națională de mediu pentru dezvoltarea durabilă în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

b) elaborează recomandările pentru strategiile sectoriale și politica de mediu, stabilind termene în concordanță cu etapele parcurse în tranziția către economia de piață, precum și planificarea de mediu corelată cu cea de amenajare a teritoriului și de urbanism, restaurarea și

reconstrucția ecologică, în scopul asigurării strategiei naționale de mediu;

c) creează cadrul organizatoric care să permită accesul la informații și participarea la deciziile privind mediul — politici, reglementări, proceduri de autorizare, planuri de dezvoltare a teritoriului și urbanism — pentru celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, a organizațiilor neguvernamentale și populației;

d) inițiază proiecte de legi, norme tehnice, reglementări, proceduri și directive în concordanță cu standardele internaționale; avizează normele și alte reglementări elaborate de alte ministere și departamente privitoare la activități cu impact negativ asupra mediului sau de către organizații de protecția mediului și controlează aplicarea acestora. Proiectele de legi speciale, menționate la cap. VI, vor fi inițiate în termen de până la 2 ani, iar reglementările în termen de până la un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, cu excepția cazurilor când este altfel prevăzut în prezenta lege;

e) organizează sistemul național de monitorizare integrată de fond și de impact, pentru toți factorii de mediu și sistemul de inspecție privind mediul, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

f) creează cadrul instituțional-administrativ, pentru identificarea și promovarea programelor de cercetare, pentru formarea și instruirea unui personal calificat pentru supraveghere, analiză, evaluare și control al mediului și atestă acest personal;

g) numește comisii de experți, când este cazul, pentru revizuirea bilanțului de mediu; autorizează laboratoarele proprii pentru controlul calității mediului, al substanțelor și deșeurilor periculoase, al pesticidelor și indică tipurile de analize cerute și laboratoarele de referință;

h) elaborează și implementează programe; elaborează materiale educative privind importanța protecției mediului;

i) urmărește aplicarea programului și a măsurilor pentru respectarea convențiilor internaționale la care România este parte pe linie de mediu;

j) urmărește și analizează aplicarea prezentei legi și întocmește anual rapoarte privind starea mediului, pe care le prezintă Guvernului; rapoartele se publică;

k) colaborează cu organizații și autorități similare din alte țări și reprezintă Guvernul în relațiile internaționale pe linie de protecția mediului;

l) propune Guvernului reduceri sau scutiri de taxe, impozite, precum și alte facilități fiscale pentru titularii activităților care înlocuiesc substanțele periculoase în procesul de fabricație sau investesc în procesele tehnologice și produse care reduc impactul sau riscul de impact negativ asupra mediului, ca și pentru cei care realizează măsurile speciale de protecție, conservare și reconstrucție ecologică, stabilite de autoritatea centrală pentru protecția mediului;

m) aplică sancțiuni titularilor activităților pentru neconformare;

n) publică directive și îndrumă celelalte ministere și departamente, agenții economici, persoanele fizice și juridice, în scopul diminuării efectelor negative ale activităților economice asupra mediului și încurajării tehnicilor și tehnologiilor adecvate pentru mediu;

o) pune la dispoziția celor interesați datele centralizate privind starea de mediu, programele și politica centrală de protecție a mediului;

p) se consultă periodic cu reprezentanții organizațiilor neguvernamentale și cu alți reprezentanți ai societății civile pentru stabilirea strategiei generale de mediu și luarea deciziilor în cazuri care pot afecta mediul;

r) pregătește, în colaborare cu Ministerul Finanțelor, aplicarea de noi instrumente financiare care favorizează protecția și îmbunătățirea calității factorilor de mediu, în conformitate cu cele aplicate pe plan internațional;

s) organizează, în termen de 2 ani de la promulgarea prezentei legi, corpul de control ecologic;

t) în situații speciale, constatate pe baza datelor obținute din supravegherea mediului, autoritatea centrală de mediu are împuternicirea de a declara, cu informarea Guvernului, zone de risc înalt de poluare în anumite regiuni ale țării și obligația de a elabora, împreună cu alte instituții centrale și autoritățile locale, programe speciale pentru înlăturarea riscului survenit în aceste zone. După eliminarea factorilor de risc înalt de poluare, pe baza noilor date rezultate din supravegherea evoluției stării mediului, zona respectivă este declarată reintrată în normalitate.

Art. 65. — Agențiile pentru protecția mediului îndeplinesc la nivel teritorial atribuțiile și răspunderile autorității centrale pentru protecția mediului căreia i se subordonează, potrivit art. 64 lit. b), c), d), h), i), j), m), o), p), r) și t) și fac raport cu privire la activitățile desfășurate pe perioada anului financiar și a aplicării programelor de mediu, pe care îl publică în presa locală.

Art. 66. — Pentru exercitarea funcțiilor sale, autoritatea centrală pentru protecția mediului:

a) solicită informațiile necesare: ministerelor, autorităților administrației publice locale, persoanelor fizice și juridice, cu referire la prevederile art. 64 lit. a), b), d), e), f), h), i), j), l), p), r) și t);

b) numește pe inspectorii șefi și acreditează inspectorii la nivel teritorial.

Art. 67. — Inspectorii, numiți de autoritatea centrală pentru protecția mediului pentru a-și exercita atribuțiile, pot intra, în condițiile legii, cu autorizația autorităților de mediu, oricând și în orice incintă unde se desfășoară o activitate generatoare de impact negativ asupra mediului.

Persoana fizică sau juridică prejudiciată, ca urmare a exercitării atribuțiilor de inspecție, poate depune plângere la instanța judecătorească competentă, în termen de 30 de zile de la data constatării acesteia.

Cuantumul compensației pentru eventualele daune produse se stabilește prin acordul părților, iar în caz de neînțelegeri, de către instanța competentă.

Secțiunea a 2-a

Atribuții și răspunderi ale altor autorități centrale și locale

Art. 68. — Autoritățile administrației publice centrale și locale sunt obligate să comunice autorității centrale pentru protecția mediului, respectiv agențiilor teritoriale, toate informațiile solicitate conform art. 66 lit. a) și să aplice prevederile prezentei legi.

Art. 69. — Autoritățile administrației publice centrale au următoarele obligații:

a) să asigure în structura lor organizatorică compartimente cu atribuții în protecția mediului, încadrate cu personal de specialitate;

b) să dezvolte, cu sprijinul autorității centrale pentru protecția mediului, programe de restructurare în acord cu

strategia națională pentru mediu și politicile de mediu și să asiste pe agenții economici din subordine la implementarea programelor pentru conformare;

c) să elaboreze normele și reglementările specifice domeniului de activitate pe linia protecției mediului și să le înainteze pentru avizare autorității centrale pentru protecția mediului;

d) să semnaleze măsura în care unele prevederi pot împiedica vreo autoritate să acționeze eficient pentru protecția mediului și, totodată, să arate progresul făcut prin aplicarea prezentei legi.

Art. 70. — Ministerul Sănătății are următoarele atribuții și răspunderi:

a) supraveghează evoluția stării de sănătate a populației în raport cu calitatea mediului;

b) controlează calitatea apei și a produselor alimentare;

c) elaborează, în colaborare cu autoritatea centrală pentru protecția mediului, norme de igienă a mediului și controlează respectarea acestora;

d) raportează periodic despre influența mediului asupra sănătății populației și colaborează cu autoritatea centrală pentru protecția mediului în stabilirea și aplicarea măsurilor privind ameliorarea calității vieții.

Rapoartele se publică anual;

e) colaborează cu celelalte ministere cu rețea sanitară proprie în vederea cunoașterii exacte a stării de sănătate a populației și de protecție a mediului din domeniile lor de activitate.

Art. 71. — Ministerul Apărării Naționale are următoarele atribuții:

a) elaborează norme și instrucțiuni specifice, în concordanță cu legislația internă și cu respectarea principiilor ecologice ale protecției mediului, pentru domeniile sale de activitate;

b) supraveghează respectarea de către personalul Ministerului Apărării Naționale a normelor de protecția mediului pentru activitățile din zonele militare;

c) controlează acțiunile și aplică sancțiuni pentru încălcarea de către personalul Ministerului Apărării Naționale a legislației de protecția mediului în domeniul militar.

Art. 72. — Ministerul Învățământului asigură adaptarea planurilor și programelor de învățământ, la toate nivelurile, în scopul însușirii noțiunilor și principiilor de ecologie și de protecția mediului, pentru conștientizarea, instruirea și formarea în acest domeniu.

Art. 73. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei promovează tematici de studii și programe de cercetare care răspund priorităților stabilite de autoritatea centrală pentru protecția mediului în acest domeniu.

Art. 74. — Ministerul Transporturilor și Ministerul de Interne asigură, pe baza normelor avizate de autoritatea centrală pentru protecția mediului, controlul:

a) gazelor de eşapament;

b) intensității zgomotelor și vibrațiilor produse de autovehicule;

c) transportului de materiale.

Art. 75. — Ministerul Turismului și Ministerul Tineretului și Sportului elaborează programe educaționale în scopul formării unui comportament responsabil față de mediu și încurajează aplicarea principiilor ecoturismului.

Art. 76. — Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții și răspunderi:

a) supraveghează aplicarea prevederilor din planurile de urbanism și amenajarea teritoriului, în acord cu planificarea de mediu;

b) supraveghează pe agenții economici din subordine pentru prevenirea eliminării accidentale de poluanți sau depozitării necontrolate de deșeuri și dezvoltă sisteme de colectare a deșeurilor refolosibile;

c) adoptă programe pentru dezvoltarea rețelelor de canalizare, de colectare a apelor pluviale, de aprovizionare cu apă potabilă, pentru spații de epurare a apelor uzate ale localităților, precum și pentru transportul în comun;

d) asigură servicii cu specialiști în ecologia urbană și protecția mediului și colaborează în acest scop cu autoritățile competente pentru protecția mediului;

e) promovează o atitudine corespunzătoare a comunităților în legătură cu importanța protecției mediului.

Art. 77. — Autoritățile vamale îndeplinesc atribuțiile ce le revin prin prezenta lege.

Art. 78. — Poliția și Garda financiară sunt obligate să acorde sprijin, la cerere, reprezentanților autorităților pentru protecția mediului în exercitarea atribuțiilor lor.

Secțiunea a 3-a

Obligațiile persoanelor fizice și juridice

Art. 79. — Protecția mediului constituie o obligație a tuturor persoanelor fizice și juridice, în care scop:

a) solicită autorităților pentru protecția mediului acord și/sau autorizație de mediu, după caz, potrivit prezentei legi;

b) asistă persoanele împuternicite cu inspecția, punându-le la dispoziție evidența măsurătorilor proprii, toate documentele relevante și le facilitează controlul activităților și prelevarea de probe;

c) se supun ordinului de încetare temporară sau definitivă a activității;

d) suportă costul pentru repararea prejudiciului și înlătură urmările produse de acesta, restabilind condițiile anterioare producerii prejudiciului;

e) asigură sisteme proprii de supraveghere a instalațiilor și proceselor tehnologice și pentru analiza și controlul poluanților pe raza de incidență a activităților desfășurate și evidența rezultatelor, în scopul prevenirii și evitării riscurilor tehnologice și eliberărilor accidentale de poluanți în mediu și raportează lunar rezultatele supravegherii mediului autorității competente pentru protecția mediului;

f) informează autoritățile competente și populația în caz de eliminări accidentale de poluanți în mediu sau de accident major;

g) restructurează, pentru activitățile existente, și propun, la solicitarea autorizației, programe pentru conformare, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

h) adoptă soluții adecvate pentru mediu la propunerea proiectelor sau activităților noi, precum și pentru modificarea celor existente;

i) nu degradează mediul natural sau amenajat prin depozitări necontrolate de deșeuri de orice fel.

Art. 80. — Răspunderea pentru prejudiciu are caracter obiectiv, independent de culpă. În cazul pluralității autorilor, răspunderea este solidară.

În cazul activităților generatoare de risc major, asigurarea pentru daune este obligatorie.

CAPITOLUL V

Sanctiuni

Art. 81. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 82. — Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează astfel:

1. Cu amendă de la 50.000 lei la 300.000 lei pentru persoane fizice și de la 250.000 lei la 1.500.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor din lege privind:

a) obligațiile autorităților publice centrale și locale menționate la art. 9 alin. 3, art. 12 alin. 1, art. 14 alin. 2, art. 31, 38, 44, art. 60 lit. a), d)–f), art. 62 alin. 1, art. 68, art. 69 lit. a)–c), art. 70 lit. a)–d), art. 71, 72, 73, 74, 75, art. 76 lit. a)–e), art. 77 și 78;

b) cererea de acord/autorizație menționată la art. 51 lit. c);

c) reglementările menționate la art. 51 lit. a);

d) reglementările pentru protecția ecosistemelor terestre menționate la art. 52 lit. a), c) și art. 79 lit. i).

2. Cu amendă de la 100.000 lei la 600.000 lei pentru persoane fizice și de la 500.000 lei la 3.000.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor din lege privind:

a) obligațiile autorităților publice locale menționate la art. 19, art. 24 lit. d) și f), art. 56, art. 60 lit. b) și art. 62 alin. 2;

b) furnizarea și utilizarea datelor corecte în elaborarea studiilor de impact menționate la art. 12 alin. 3;

c) măsurile, dotările, prevederile legale menționate la art. 46 lit. e) și art. 52 lit. h);

d) reglementările pentru îngrășăminte chimice, pesticide și orice alte substanțe chimice, protecția apelor și arii protejate menționate la art. 28 lit. c) și art. 39 lit. d).

3. Cu amendă de la 150.000 lei la 750.000 lei pentru persoane fizice și de la 750.000 lei la 3.750.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor din lege privind:

a) obligațiile autorităților administrației porturilor menționate la art. 39 lit. g);

b) conformarea la dispozițiile autorității pentru protecția mediului, menționate la art. 46 lit. d) și art. 79 lit. b);

c) cererea de acord/autorizație menționată la art. 15–17, art. 21 lit. b), art. 24 lit. a)–c), g)–h), art. 28 lit. a), e), g), art. 33 lit. b), c), art. 34 alin. 2, art. 39 lit. a), art. 51 lit. b), art. 53 lit. a), art. 59 alin. 2 și art. 79 lit. a) și g);

d) standardele, normele, performanțele tehnologice, menționate la art. 33 lit. a), art. 39 lit. b) și art. 46 lit. c);

e) reglementările pentru îngrășăminte chimice, pesticide și orice alte substanțe chimice, utilizarea de resurse de radiații ionizante, protecția atmosferei și apelor, exploatarea rațională a resurselor naturale și respectarea regimului special de protecție, menționate la art. 28 lit. b), d) și f), art. 33 lit. j), art. 39 lit. c), f) și h), art. 46 lit. a), art. 52 lit. b), art. 58, art. 59 alin. 1 și art. 60 lit. c);

f) sistemele proprii de supraveghere menționate la art. 21 lit. c), art. 33 lit. e) și f) și art. 46 lit. b);

g) evidența substanțelor menționate la art. 21 lit. a) și art. 33 lit. d), g) și h);

h) refacerea cadrului natural și/sau conservarea naturii, menționată la art. 24 lit. e), art. 39 lit. e), art. 52 lit. f)–g) și art. 79 lit. d) și h).

4. Cuantumul amenzilor se actualizează anual prin hotărâre a Guvernului.

Art. 83. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit în acest scop de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, de către ofițerii și subofițerii de poliție, de către personalul împuternicit al administrației publice județene și locale și de personalul Ministerului Apărării Naționale împuternicit în domeniile sale de activitate, potrivit competențelor legale.

Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 30 de zile de la data comunicării actului.

Plângerile se soluționează de către judecătoria competentă.

Prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25, 26 și 27, sunt aplicabile.

Art. 84. — Constituie infracțiuni faptele menționate mai jos și se pedepsesc astfel:

1. Cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă de la 250.000 lei la 1.500.000 lei, dacă acestea au fost de natură să pună în pericol viața ori sănătatea umană, animală sau vegetală:

a) arderea miriștilor, stufului, tufărișurilor și vegetației ierboase din ariile protejate și de pe terenurile supuse refaceții ecologice (art. 54 alin. 2 și 3);

b) defrișarea vegetației lemnoase din afara fondului forestier, situată pe terenuri cu pante foarte mari sau la limita superioară a vegetației forestiere [art. 52 lit. e)];

c) provocarea de poluare accidentală, datorită nesupravegherii executării lucrărilor noi, funcționării instalațiilor, echipamentelor tehnologice și de tratare și neutralizare, menționate în prevederile acordului și/sau autorizației de mediu [art. 79 lit. e)];

d) provocarea de poluare prin evacuarea, cu știință, în apă, în atmosferă sau pe sol, a unor deșeuri sau substanțe periculoase [art. 79 lit. i)].

2. Cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 500.000 lei la 3.000.000 lei, dacă faptele au fost de natură să pună în pericol viața ori sănătatea umană, animală sau vegetală:

a) nerespectarea restricțiilor sau interdicțiilor stabilite pentru protecția apelor și atmosferei [art. 35–38, art. 39 lit. a), b), c), e), f), g) și h) și art. 46 lit. a) – d)];

b) folosirea de momeli periculoase și de mijloace electrice pentru omorârea animalelor sălbatice și a peștilor în scopul consumului sau comercializării [art. 28 lit. g) și art. 39 lit. c)];

c) spălarea în apele naturale a ambalajelor de pesticide și de alte substanțe periculoase, precum și a utilajelor cu care s-au transportat sau aplicat acestea [art. 39 lit. d)];

d) producerea de zgomote peste limitele admise, dacă prin aceasta se pune în pericol grav sănătatea umană [art. 46 lit. e)];

e) nerespectarea restricțiilor și a interdicțiilor la vânat și pescuit ale unor specii protejate sau oprite temporar prin lege și în zonele cu regim de protecție integrală [art. 52 lit. h) și art. 59 alin. 1];

f) continuarea activității după suspendarea acordului sau autorizației de mediu (art. 10 alin. 2);

g) nesupravegherea și neasigurarea depozitelor de deșeuri și substanțe periculoase [art. 21 lit. a) și art. 28 lit. c)].

3. Cu închisoare de la 1 la 5 ani:

a) eliberarea acordului și/sau autorizației de mediu fără documentația obligatorie și completă (art. 9 alin. 3);

b) prezentarea în studiile și analizele de impact a unor concluzii și informații false (art. 12 alin. 3);

c) introducerea în țară a unor deșeuri sau substanțe periculoase în scopul depozitării și/sau distrugerii (art. 16);

d) nesupunerea la testare a oricărei substanțe noi din țară sau străinătate (art. 15–17);

e) transportul sau tranzitul de pesticide, substanțe sau deșeuri periculoase fără autorizație [art. 15, 16 și art. 21 lit. b)];

f) omisiunea de a raporta prompt despre orice accident major [art. 21 lit. c)];

g) incinerarea deșeurilor periculoase în instalații neomologate [art. 24 lit. c)];

h) amenajarea, fără autorizație, de depozite subterane sau de suprafață pentru deșeuri periculoase [art. 24 lit. d) și h)];

i) depozitarea în spații subterane a deșeurilor sau substanțelor periculoase [art. 24 lit. d) și h)];

j) fabricarea, livrarea și utilizarea substanțelor periculoase și a pesticidelor neautorizate (art. 25);

k) nerespectarea interdicțiilor în legătură cu utilizarea pe terenuri agricole, de pesticide sau îngrășăminte chimice [art. 28 lit. d), e) și f)];

l) provocarea, datorită nesupravegherii surselor de radiații ionizante, a contaminării mediului și/sau a expunerii populației la radiații ionizante [art. 33 lit. f)];

m) omisiunea de a raporta prompt creșterea peste limitele admise a contaminării mediului [art. 33 lit. i)];

n) descărcarea apelor uzate și a deșeurilor de pe nave sau platforme plutitoare direct în apele naturale [art. 39 lit. h)];

o) ascunderea unor date sau difuzarea de către funcționarii publici de informații false în legătură cu calitatea mediului și sănătatea umană [art. 64 lit. j), art. 68];

p) continuarea activității după dispunerea încetării acesteia [art. 79 lit. c)];

r) neluarea măsurilor de limitare a impactului asupra mediului a substanțelor sau deșeurilor periculoase (art. 19);

s) aprobarea și facilitarea intrării în țară a deșeurilor și substanțelor periculoase (art. 20).

4. Cu închisoare de la 2 la 7 ani:

a) aplicarea necorespunzătoare sau neluarea măsurilor de intervenție în caz de accident nuclear;

b) refuzul intervenției în cazul poluării accidentale a apelor și a zonelor de coastă [art. 39 lit. g)];

c) provocarea, cu știință, de poluare prin evacuarea sau scufundarea în apele naturale, direct sau de pe nave sau platforme plutitoare, a unor substanțe sau deșeuri periculoase [art. 39 lit. h)].

5. Dacă faptele prevăzute la punctele 3 și 4 au pus în pericol sănătatea sau integritatea corporală a unui număr mare de persoane, au avut vreuna dintre urmările arătate

în art. 182 din Codul penal ori au cauzat o pagubă materială importantă, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, iar în cazul în care s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane ori pagube importante economiei naționale, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Tentativa se pedepsește.

Art. 85. — Constatarea și cercetarea infracțiunilor se fac din oficiu de către organele de urmărire penală, conform competenței legale.

Art. 86. — Organizațiile neguvernamentale au drept la acțiune în justiție în vederea conservării mediului, indiferent cine a suferit prejudiciul.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 87. — În sensul prezentei legi autoritatea centrală de protecția mediului este Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului.

Art. 88. — În scopul aplicării eficiente a măsurilor de protecția mediului, se vor reglementa prin legi speciale, revizuite sau noi, care să dezvolte dispozițiile generale din prezenta lege, domeniile:

a) regimul substanțelor și al deșeurilor periculoase;

b) gospodărirea deșeurilor menajere, industriale și agricole;

c) regimul pesticidelor;

d) regimul privind asigurarea radioprotecției;

e) desfășurarea activităților nucleare și asigurarea securității surselor de radiații, inclusiv răspunderea civilă pentru daune nucleare;

f) gospodărirea apelor și a ecosistemelor acvatice;

g) gospodărirea lucrărilor de îmbunătățiri funciare;

h) protecția Litoralului și a zonelor costiere;

i) piscicultura și pescuitul;

j) protecția atmosferei;

k) gospodărirea și conservarea pajiștilor;

l) gospodărirea fondului forestier;

m) protecția fondului cinegetic și vânătoarea;

n) ocrotirea albinelor și protecția florei melifere;

o) gospodărirea obiectivelor de interes speologic, geologic și paleontologic;

p) ariile protejate și monumentele naturii;

r) răspunderea pentru prejudiciile aduse mediului.

Art. 89. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 9/1973 privind protecția mediului înconjurător, publicată în Buletinul Oficial nr. 91 din 23 iunie 1973, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 11 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

ION SOLCANU

ÎNȚELESUL

unor termeni în sensul prezentei legi

- *acord de mediu* — actul tehnico-juridic prin care sunt stabilite condițiile de realizare a unui proiect sau a unei activități din punct de vedere al impactului asupra mediului;
- *arie protejată* — o zonă delimitată geografic, cu elemente naturale rare sau în procent ridicat, desemnată sau reglementată și gospodărită în sensul atingerii unor obiective specifice de conservare; cuprinde parcuri naționale, rezervații naturale, rezervații ale biosferei, monumente ale naturii și altele;
- *atmosferă* — masa de aer care înconjoară suprafața terestră, incluzând și stratul de ozon;
- *autorizație de mediu* — actul tehnico-juridic prin care sunt stabilite condițiile și parametrii de funcționare, pentru activitățile existente și pentru cele noi, pe baza acordului de mediu;
- *autorizație pentru activitatea nucleară* — act tehnico-juridic prin care autoritatea competentă de reglementare autorizează pe titularul activității să amplaseze, să proiecteze, să achiziționeze, să fabrice, să producă, să construiască, să transporte, să importe, să exporte, să primească, să localizeze, să pună în funcțiune, să posede, să folosească, să opereze, să transfere, să dezafecteze și să dispună de orice sursă de radiații ionizante, instalații nucleare sau amenajări pentru gospodărirea deșeurilor radioactive;
- *bilanț de mediu* — procedură de a obține informații asupra cauzelor și consecințelor efectelor negative cumulate anterioare și anticipate, care face parte din acțiunea de evaluare a impactului asupra mediului;
- *biodiversitate* — diversitatea dintre organismele vii provenite din ecosistemele acvatice și terestre, precum și dintre complexele ecologice din care acestea fac parte; cuprinde diversitatea din interiorul speciilor, dintre specii și între diversitatea din interiorul speciilor, dintre specii și între ecosisteme;
- *biotehnologie* — aplicație tehnologică în care se utilizează sisteme biologice, organisme vii, componentele sau derivatele acestora, pentru realizarea sau modificarea de produse sau procedee cu folosință specifică;
- *deteriorarea mediului* — alterarea caracteristicilor fizico-chimice și structurale ale componentelor naturale ale mediului, reducerea diversității și productivității biologice a ecosistemelor naturale și antropizate, afectarea echilibrului ecologic și a calității vieții cauzate, în principal, de poluarea apei, atmosferei și solului, supraexploatarea resurselor, gospodărirea și valorificarea lor deficitară, ca și prin amenajarea necorespunzătoare a teritoriului;
- *deșeuri* — substanțe rezultate în urma unor procese biologice sau tehnologice care nu mai pot fi folosite ca atare, dintre care unele sunt re folosibile;
- *deșeuri periculoase* — deșeuri toxice, inflamabile, explozive, infecțioase, corosive, radioactive sau altele, care, introduse sau menținute în mediu, pot dăuna acestuia, plantelor, animalelor sau omului;
- *dezvoltare durabilă* — dezvoltarea care corespunde necesităților prezentului, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a le satisface pe ale lor;
- *echilibru ecologic* — ansamblul stărilor și interrelațiilor dintre elementele componente ale unui sistem ecologic, care asigură menținerea structurii, funcționarea și dinamica armonioasă a acestuia;
- *ecosistem* — complex dinamic de comunități de plante, animale și microorganisme și mediul lor lipsit de viață, care interacționează într-o unitate funcțională;
- *ecoturism* — practicarea unui turism cu respectarea regulilor de protecție a mediului;
- *efluent* — orice formă de deversare în mediu, emisie punctuală sau difuză, inclusiv prin scurgere, jeturi, injecție, inoculare, depozitare, vidanjare sau vaporizare;
- *emisii* — poluanți evacuați în mediu, inclusiv zgomote, vibrații, radiații electromagnetice și ionizante, care se manifestă și se măsoară la locul de plecare din sursă;
- *evaluarea impactului asupra mediului* — cuantificarea efectelor activității umane și a proceselor naturale asupra mediului, a sănătății și securității omului, precum și a bunurilor de orice fel;
- *habitat* — locul sau tipul de loc în care un organism sau o populație există în mod natural;
- *mediu* — ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul și subsolul, toate straturile atmosferice, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vii, sistemele naturale în interacțiune cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv valorile materiale și spirituale;
- *monitorizarea mediului* — sistem de supraveghere, prognoză, avertizare și intervenție, care are în vedere evaluarea sistematică a dinamicii caracteristicilor calitative ale factorilor de mediu, în scopul cunoașterii stării de calitate și semnificației ecologice a acestora, evoluției și implicațiilor sociale ale schimbărilor produse, urmate de măsuri care se impun;
- *monument al naturii* — specii de plante și animale rare sau periclitate, arbori izolați, formațiuni și structuri geologice de interes științific sau peisagistic;
- *poluant* — orice substanță solidă, lichidă, sub formă gazoasă sau de vapori sau formă de energie (radiație electromagnetică, ionizantă, termică, fonică sau vibrații) care, introdusă în mediu, modifică echilibrul constituenților acestuia și al organismelor vii și aduce daune bunurilor materiale;
- *prejudiciu* — efect cuantificabil în cost al daunelor asupra sănătății oamenilor, bunurilor sau mediului provocat de poluanți, activități dăunătoare sau dezastre;
- *program pentru conformare* — plan de măsuri cuprinzând etape care trebuie parcurse în intervale de timp precizate prin prevederile autorizației de mediu, de către

autoritatea competentă, în scopul respectării reglementărilor privind protecția mediului;

- *resurse naturale* — totalitatea elementelor naturale ale mediului ce pot fi folosite în activitatea umană: resurse neregenerabile — minerale și combustibili fosili —, regenerabile — apă, aer, sol, floră, faună sălbatică — și permanente — energie solară, eoliană, geotermală și a valurilor;

- *risc ecologic potențial* — probabilitatea producerii unor efecte negative asupra mediului, care pot fi prevenite pe baza unui studiu de evaluare;

- *substanțe periculoase* — orice substanță sau produs care, folosit în cantități, concentrații sau condiții aparent nepericuloase, prezintă risc semnificativ pentru om, mediu sau bunurile materiale; pot fi explozive, oxidante, inflamabile, toxice, nocive, corosive, iritante, mutagene, radioactive;

- *sursă de radiații ionizante* — entitate fizică, naturală, fabricată sau utilizată ca element al unei activități care poate genera expuneri la radiații, prin emiteri de radiații ionizante sau eliberare de substanțe radioactive;

- *titularul proiectului sau al activității* — persoana fizică sau juridică care propune, deține și/sau gospodărește o activitate economică sau socială;

- *utilizare durabilă* — folosirea resurselor regenerabile într-un mod și o rată care să nu conducă la declinul pe termen lung al acestora, menținând potențialul lor în acord cu necesitățile și aspirațiile generațiilor prezente și viitoare;

- *zonă umedă* — zonă cu exces de umiditate care include mlaștini, regiuni inundabile, limane, estuare și lagune.

ANEXA Nr. II

LISTA

activităților care sunt supuse procedurii de evaluare a impactului asupra mediului pentru eliberarea acordului și/sau autorizației de mediu

1. Transporturi

1.1. *Tratic rutier*

- autostrăzi;
- șosele cu flux intens;
- alte drumuri principale; toate drumurile din ariile protejate;
- parcuri pentru staționare (terenuri sau clădiri) pentru mai mult de 300 de mașini;
- linii noi de transport în comun.

1.2. *Tratic feroviar*

- noi linii de cale ferată;
- alte instalații feroviare, inclusiv dublarea sau extinderea liniilor existente.

1.3. *Navigația pe ape*

- instalații portuare pentru navele companiilor publice de navigație;
- porturi industriale cu instalații fixe de încărcare și descărcare;
- porturi de agrement cu mai mult de 100 de locuri de acostare (amarare);
- căi navigabile.

1.4. *Navigație aeriană*

- aeroporturi;
- aerodromuri, cu excepția heliporturilor;
- heliporturi în ariile protejate.

2. Energie

2.1. *Producție de energie*

- instalații destinate producerii de energie nucleară (centrale nucleareoelectrice), instalații în care are loc o reacție nucleară autoîntreținută (reactori de cercetare), instalații destinate extracției și producției de combustibili nucleari și alte instalații generatoare de radiații ionizante;
- instalații termice destinate producției de energie cu putere mai mare de 10 MW;
- centrale hidroelectrice cu putere mai mare de 1 MW;
- instalații geotermice, inclusiv cele care exploatează căldura apelor subterane;
- uzine de gaz, cocserii, instalații de lichefiere a cărbunelui;
- prospectarea, explorarea și exploatarea petrolului, gazului natural sau cărbunelui și a altor resurse minerale, inclusiv a celor din mare.

2.2. *Transport și stocare de energie*

- instalații de transport prin conducte al combustibililor sau carburanților lichizi sau gazoși;
- liniile aeriene și cabluri de înaltă tensiune îngropate, dimensionate pentru 220 kV sau mai mult;
- rezervoarele destinate stocării de gaz, de combustibili sau de carburanți;
- depozite de cărbune și de alte resurse minerale;
- construirea mijloacelor de transport pentru hidrocarburi, substanțe și deșeuri periculoase.

3. Construcții hidrotehnice

- lucrări de regularizare a nivelului sau a scurgerii apelor din lacurile naturale;

b) amenajări hidrotehnice ca: îndiguiri, corecții, instalații pentru reținerea aluviunilor sau pentru protecția contra inundațiilor;

c) descărcări de material sedimentar în lacuri;

d) exploatarea de pietriș, nisip, nămol terapeutic sau de alte materiale din lacuri, cursuri de apă sau din pânzele de apă subterană (cu excepția extragerilor punctuale motivate de prevenirea inundațiilor);

e) lucrări de captare a apelor subterane și de suprafață;

f) lucrări de amenajare a zonei de coastă și de exploatare a resurselor naturale aferente;

g) puțuri de alimentare cu apă, mai adânci de 50 m.

4. Eliminarea deșeurilor și a ambalajelor

a) depozite destinate stocării temporare sau definitive a deșeurilor periculoase și radioactive;

b) instalații de prelucrare și tratare a deșeurilor radioactive;

c) cimitire;

d) descărcări și/sau depozități de materiale inerte;

e) descărcări controlate, bioactive;

f) descărcări controlate pentru deșeuri stabilizate;

g) instalații destinate triajului, tratării, reciclării sau incinerării deșeurilor;

h) depozite provizorii pentru deșeuri sub formă lichidă, solidă sau păstoasă (mâloasă);

i) instalații de tratare a apelor uzate.

5. Apărarea națională*)

a) arsenale, terenuri de tir și de exerciții pentru armată;

b) aerodromuri militare;

c) alte instalații aparținând armatei, care sunt asimilabile unuia dintre tipurile de instalații menționate în prezenta anexă.

6. Sport, turism, agrement

a) teleferice și teleschiuri (pentru punerea în valoare turistică a noilor pârtii de schi sau a noilor zone situate în domeniile de schi deja existente sau pentru legarea între ele a diferitelor pârtii de schi);

b) piste pentru vehicule cu motor, destinate manifestărilor sportive;

c) tunuri cu zăpadă;

d) stadioane care au tribune fixe prevăzute să adăpostească mai mult de 20.000 de spectatori;

e) parcuri de distracție;

f) zone verzi.

7. Industrie

a) uzine de aluminiu;

b) oțelării;

c) uzine de metale neferoase;

d) instalații destinate pretratării și topirii metalelor vechi;

e) instalații pentru sinteza produsilor chimici, inclusiv a apei grele;

f) instalații pentru transformarea produselor chimice;

g) depozite destinate stocării produselor chimice;

h) fabrici de explozivi și de muniții;

i) abatoare și măcelării cu o capacitate de producție mai mare de 5.000 tone pe an;

j) fabrici de ciment;

k) fabrici de sticlă cu capacități de producție mai mari de 20.000 tone pe an;

l) fabrici de celuloză și hârtie;

m) fabrici destinate extragerii și transformării lianților și materialelor care conțin lianți;

n) fabrici care produc panouri de aglomerate;

o) instalații pentru prelucrarea lemnului;

p) instalații pentru produse textile și de pielărie;

r) fabricarea, comercializarea și utilizarea substanțelor periculoase și a pesticidelor;

s) instalații de depozitare a produselor petroliere, petrochimice și chimice;

t) unități industriale pentru fabricarea produselor alimentare și agrotehnice;

u) unități de ecarisaj.

8. Alte lucrări sau instalații

a) îmbunătățiri funciare realizate prin lucrări de artă, precum și intervențiile pe suprafețe care sunt mai mari de 200 ha și/sauacompaniate de măsuri tehnice în scopuri agricole, ca irigarea sau desecarea terenurilor agricole pe suprafețe mai mari de 20 ha, ca și proiecte generale de scoatere din circuitul agricol;

b) cariere de pietriș, nisip și alte exploatări de extragere a materialelor nefolosite în scopul producerii de energie;

c) construcții și instalații pentru creșterea animalelor de fermă cu capacități mai mari de:

— 100 locuri pentru bovinele de carne;

— 500 locuri pentru porcii pentru carne;

— 6.000 locuri pentru găini ouătoare;

— 6.000 locuri pentru pui pentru carne;

— 1.500 locuri pentru curcani pentru carne;

d) centre comerciale;

e) locuri de transbordare a mărfurilor și centre de distribuire;

f) echipamente fixe destinate transmiterii electrice sau radioelectrice de semnale, imagini sau sunete (numai echipamentele de transmisie), cu o putere mai mare de 500 kW;

g) defrișări de vegetație forestieră din afara fondului forestier;

h) amenajări piscicole;

i) importul și exportul plantelor și al animalelor din fauna și flora spontană;

j) planurile de urbanism și amenajare a teritoriului.

Lista activităților care se supun procedurii de evaluare a impactului pentru obținerea acordului și/sau autorizației de mediu se va completa de către autoritatea centrală pentru protecția mediului cu orice activitate nouă, necunoscută la data întocmirii listei.

*) Cu respectarea legislației în domeniul apărării naționale.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii protecției mediului**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea protecției mediului și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 29 decembrie 1995.

Nr. 417.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.